

چهارشنبه 23 مرداد 1398-12 ذی الحجه 1440-14 آگوست 2019

اعلام استقلال بحرین از ایران (1350 ش)

اعلام استقلال بحرین، از ابدان (1350 ش)، جزیره بحرین واقع در جنوب خلیج فارس، در اوایل دوران قاجار تحت نظر ایران اداره می‌شد ولی پس از چند سال، انگلیسی‌ها به بهانه اینکه ایران فاقد نیروی دریایی است، طی قراردادی با قاجار، حفظ امنیت خلیج فارس و بحرین برعهده نیروی دریایی بریتانیا گذاشته شد. این حاکمیت که بیش از یکصد و پنجاه سال به طول انجامید، بعدها به طور مکرر مورد مخالفت دولت‌های ایران واقع می‌گردید ولی هر بار به نحوی با شکست مواجه می‌شد. در نهایت وقتی که ایران در سال 1336 ش در لایحه تقسیمات کشوری، بحرین را استان چهاردهم ایران اعلام کرد، موجی از مخالفت در کشورهای عربی را برانگیخت. در این میان شاه که نمی‌خواست حمایت کشورهای عربی را از دست بدهد و ضمناً برای اینکه بتواند حاکمیت ایران نسبت جزایر دیگر خلیج فارس از قبیل تنب کوچک و تنب بزرگ و ابوموسی را تثبیت کند، یکباره و به طور ناگهانی، تصمیم خود را مبنی بر چشم‌پوشی از ادعاهای دیرینه ایران به بحرین اعلام نمود و پس از آن، دولت، میانجی‌گری دیر کل سازمان ملل را در این مسأله تقاضا کرد. بنابراین در 21 اردیبهشت 1349 ش برابر 11 می 1970 م شورای امنیت براساس گزارش هیئت اعزامی به بحرین مبنی بر تمایل اکثریت قاطع اهالی بحرین به استقلال، قطعنامه‌ای صادر کرد که مفاد آن قطعنامه مبنی بر لزوم استقلال بحرین، در 24 اردیبهشت آن سال به تصویب مجلس شورای ملی ایران رسید. هنوز استقلال بحرین رسماً اعلام نشده بود که هیئت حسن نیت ایرانی راهی بحرین شد و هیئتی نیز از آنجا به ایران آمد. سرانجام این جزیره مهم و استراتژیک و سرشار از منابع انرژی در 23 مرداد 1350 ش اعلام استقلال کرد و ایران نخستین کشوری بود که یک ساعت پس از اعلام استقلال، آن کشور را به رسمیت شناخت.

عملیات کم‌حک عاشیه، ای 1 در منطقه تکاب، شمال کدستان ته‌سپت سمام باسدا، ان(1364 ش)، عملیات عاشورای 1 در تاریخ 23 مرداد 1364 در منطقه عملیاتی تکاب و صائین دژ در شمال کردستان و با هدف سرکوبی عناصر ضد انقلابی و مزدوران رژیم بعثی عراق، توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی انجام شد. در این عملیات، صدها تن از عوامل دشمن کشته و زخمی شده و تعدادی نیز به اسارت سپاه اسلام درآمدند. همچنین مقدار زیادی سلاح

سبک نیز به غنیمت رزمندگان درآمد. اسال نامه "صدام حسین" حاکم عراق، به حجت‌الاسلام "هاشمه"، فسنجانه، رئیس، حممه، ابدان(1369 ش)، پس از قبول قطعنامه 598 توسط ایران و شروع تنش‌ها، صدام حسین رئیس جمهور منقور عراق پس از آن که کشور کویت را به اشغال خود درآورد و خود را در برابر تهدیدات جدیدی از سوی قدرت‌های غربی حس می‌کرد، در تاریخ 23 مرداد 14 (1369 آوریل 1990)، ششمین نامه‌اش را برای حجت‌الاسلام هاشمی رفسنجانی رئیس وقت جمهوری اسلامی ایران ارسال کرد و بر پذیرش کامل و بدون قید و شرط مفاد قرارداد 1975 الجزایر تأکید نمود. در این نامه خطاب به رئیس‌جمهور ایران آمده است: "با این تصمیم ما، دیگر همه چیز روشن شده و به این ترتیب همه آنچه را که می‌خواستید و بر آن تکیه می‌کردید تحقق می‌یابد و دیگر اقدامی جز مبادله اسرا باقی نمی‌ماند." این عمل صدام حسین یک پیروزی بزرگ سیاسی و نظامی برای ایران بود. پس از پنج روز، نیروهای عراقی به مرزهای بین‌المللی عقب‌نشینی کردند. به دنبال عقب‌نشینی نیروهای عراقی از اراضی ایران، هیئتی تحت عنوان "هیأت نظارت بر عقب‌نشینی و نصب علایم مرزی" تشکیل شد. وظیفه این هیئت، نظارت بر عقب‌نشینی کامل نیروهای عراقی، پاک‌سازی میادین مین، تعیین محل و نصب میله‌های مرزی جدید بر اساس عهدنامه 1975 م بود. بدین ترتیب، پس از تماس‌ها و مذاکرات و تبادل ده نامه بین رؤسای جمهوری دو طرف در طی چهار ماه، مقدمات و تسهیلات لازم جهت ورود به مرحله جدید، یعنی عادی سازی روابط دو طرف، به نحو کاملاً مساعدی فراهم شد.

ولادت حکیم سنایی، غزنوی (473 ق)، 12 ذی الحجه 473 - «حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی» شاعر پرآوازه ایرانی در غزنین متولد شد. این استاد مسلم شعر فارسی در جوانی به سرودن شعر پرداخت و ابتدا رجال و مدح می‌گفت اما یکباره تحولی شگرف در او پدید آمد که راه خانه کعبه را در پیش گرفت و به حج رفت. سنایی در مکه قصیده‌ای در اشتیاق دیدار کعبه و مکه معظمه سرود و پس از بازگشت از مکه مدتی در بلخ و شهرهای دیگر به سر برد. آنچه از سفرهای سنایی باقیست اشعار و قصایدی است که او در خراسان و بلخ سروده؛ و به کارنامه بلخ مشهور است. سنایی بعد از اسکان مجدد در غزنین به اتمام مثنوی مشهورش «حَدِیْقَةُ الْحَقِیْقَةِ» پرداخت. مجموعه «سِرُّ الْعِبَادِ إِلَى الْمَعَادِ» که بیانگر مهارت وی در سبک خراسانی است، مثنوی طَرِيقُ التَّحْقِیْقِ که بر وزن حدیقه است و سنایی آن را در سال 528 هجری قمری به پایان رسانده؛ «عقل نامه؛ عشق نامه و تجربه العلم» از دیگر آثار ارزشمند این شاعر خوش قریحه ایرانی است. تولد "لنهانه داهنچی" نقاش، هنرمند و متک نامدار ایتالیایی (1452 م) لئوناردو داوینچی، هنرمند شهیر ایتالیایی در 14 اوت 1452 م در روستای وینچی در نزدیکی شهر فلورانس ایتالیا به دنیا آمد.

وي از آغاز جواني به مطالعه در طبيعت علاقه داشت و پس از چندي به فراگيري هنر نقاشي و مجسمه‌سازي پرداخت. داوینچی سپس راهي ميلان شد و به خلق آثار هنري و ساختن و اختراع وسايل مکانيکي مشغول شد. او چند سالي نيز در فرانسه زندگي کرد و کارهاي هنري و علمي خود را ادامه داد. داوینچی علاوه بر نقاشي و مجسمه‌سازي، در رشته‌هاي رياضي، مهندسي راه و ساختمان، ستاره‌شناسي، زمين‌شناسي، کالبدشناسي و هواشناسي استاد بود و اختراعات متعددي در هر زمينه انجام داد. وي در يادداشت‌هاي روزانه خود طرح‌هاي جالبي از زير دريائي، تانک جنگي، لباس غواصي، چتر نجات، رطوبت‌سنج، بالگرد و كيلومتر شمار ... کشيد که بسياري از آن‌ها، راهنمايي براي ساخت اين وسايل در سال‌ها و قرن‌هاي بعدي گرديد. با اينکه داوینچی در قرون وسطي زندگي مي‌کرد، اما اختراعات، اکتشافات و نوآوري‌هايش، وي را در زمره پيش‌گامان رُئسانس قرار داده است. اختراعات و اکتشافات او به قدری زياد است که باعث حيرت انسان مي‌گردد. داوینچی در علم و هنر از هم‌عصران خود، ده‌ها و گاهي صدها سال پيش افتاده بود و به جايي رسيد که با مردم قرن بيستم، فاصله چنداني نداشت. داوینچی هنرمند بزرگي بود که آثارش را با نبوغ و آينده‌نگري ژرفي به وجود مي‌آورد. از وي آثار بسياري برجاي مانده که تابلوهاي شام آخر و لبخند ژوکوند (موناليزا) شهرتي جهاني دارند. هم‌چنين ساختمان کليساي جامع ميلان، از آثار برجسته معماري اوست. لئوناردو داوینچی سرانجام در دوم ماه مه 1519م در 67 سالگي درگذشت.